

A PROMISE OF WHAT IS TO COME

TOBY JANICKI

Sabbath Foretaste of the Kingdom

THE SABBATH DAY IS A WEEKLY PROMISE
OF WHAT IS TO COME

In chapter 2 of the book of Colossians, Paul calls the Sabbath "a shadow of the things to come." People often use this verse to show that the Sabbath is obsolete and no longer necessary. That's because we usually think of it as a shadow of things from the past. Therefore, it is reasoned that the Sabbath is a shadow of Messiah, and since he has already come and we can experience not just the shadow but the real deal, we no longer need the Sabbath.

But think about it. That's not what Paul is saying here. He says the Sabbath is "a shadow of the things to come." In other words, not of something that has already happened, like the revelation of Yeshua as Messiah, but a shadow of something that had not occurred yet even in Paul's day. This then raises some important questions. How does the Sabbath foreshadow something yet to come? What does the Sabbath actually foreshadow?

To fully understand the answers to these questions, we need to examine this issue from a Jewish perspective. Let's begin by reading Paul's words from Colossians 2 in context:

Let no one pass judgment on you in questions of food and drink, or with regard to a festival or a new moon or a Sabbath. These are a shadow of the things to come, but the substance belongs to Christ. (Colossians 2:16-17)

Here Paul is addressing practices that were causing some division in the Colossian community. Paul tells the Colossians that the Sabbath is "a shadow of things to come." He is telling them that the Sabbath foreshadows something in the future, but how?

SABBATH REST

We need to begin with one of Jesus' most famous sayings from the Gospel of Matthew:

Come to me, all who labor and are heavy laden, and I will give you rest. (Matthew 11:28)

Jesus promises all his followers that if they come to him, he will give them rest. But what kind of rest is this? A nap? A good night's sleep? A vacation? Obviously, he is talking about spiritual rest.

EEN BELOFTE VAN WAT KOMEN GAAT

TOBY JANICKI

Sabbat Voorsmaak van het Koninkrijk

DE SABBATDAG IS EEN WEKELIJKSE BELOFTE
VAN WAT KOMEN GAAT

In Kolossenzen hoofdstuk 2 noemt Paulus de sabbat "een schaduw van de toekomstige dingen". Mensen gebruiken dit vers vaak om te laten zien dat de sabbat verouderd en niet langer nodig is. Dat komt omdat we het meestal zien als een schaduw van dingen uit het verleden. Daarom wordt geargumenteed dat de sabbat een schaduw van de Messias is, en aangezien hij al is gekomen en we niet slechts de schaduw maar het echte kunnen ervaren, hebben we de sabbat niet langer nodig.

Maar denk hierover na. Dat is niet wat Paulus hier zegt. Hij zegt dat de sabbat "een schaduw is van wat komen gaat". Met andere woorden, niet van iets dat al is gebeurd, zoals de openbaring van Yeshua als Messias, maar een schaduw van iets dat nog niet plaatsgevonden had, zelfs niet in de tijd van Paulus. Dit roept dan een aantal belangrijke vragen op. Hoe voorspelt de sabbat iets dat nog moet komen? Wat voorafschaduwde de sabbat eigenlijk?

Om de antwoorden op deze vragen volledig te begrijpen, moeten we dit probleem vanuit een joods perspectief bekijken. Laten we beginnen met het lezen in context van de woorden van Paulus uit Kolossenzen 2:

Laat niemand oordelen over jou in kwesties van eten en drinken, of met betrekking tot een feest, een nieuwe maan of een sabbat. Deze zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar de essentie behoort aan Christus toe. (Kolossenzen 2: 16-17)

Hier gaat Paulus in op praktijken die in de gemeenschap van Kolossenzen verdeeldheid veroorzaakten. Paulus vertelt de Kolossenzen dat de sabbat "een schaduw is van dingen die gaan komen". Hij vertelt hen dat de sabbat iets in de toekomst voorafschaduwde, maar hoe?

SABBAT RUST

We moeten beginnen met een van de beroemdste uitspraken van Jezus in het Evangelie naar Mattheüs:

Kom naar mij, allen die werken en zwaar beladen zijn, en Ik zal u rust geven. (Matteüs 11:28)

Jezus belooft al zijn volgelingen dat als ze bij hem komen, hij hen rust zal geven. Maar wat voor rust is dit? Een dutje? Een goede nachtrust? Een vakantie? Het is duidelijk dat hij het over geestelijke rust heeft.

Where in the Bible do we see a significant idea that has to do with spiritual rest? The Sabbath, of course. The concept of the Sabbath permeates the Bible as an illustration not just of physical rest but spiritual rest. Therefore, when Jesus talks about giving his disciples rest - rest in the spiritual sense, we can connect that to the concept of the Sabbath.

This then is the connection to our opening verse about the Sabbath and how it foreshadows something to come. It is not as if Jesus promises his disciples that he will literally grant them the Sabbath, but the spiritual principle is there. The rest that Jesus will give his disciples is similar to the Sabbath. As we shall see, there is an aspect of rest that they experience immediately, and there is an aspect of rest that is to come.

This then is our first clue. Jesus promises his followers that when they come to him, they will receive rest. That spiritual rest is connected to the major theme of rest in the Bible, the Sabbath.

SABBATH MENCHAH

We now need to look in detail at the word "rest." It's important when we approach the words of Jesus that we always ask the question of how his listeners would have understood what he was saying. So in Matthew 11:28, how would the Jewish people of Jesus' day have understood the rest he was offering? What is the Hebrew word Jesus would have used for rest? How is this rest understood in the context of the Sabbath?

In Jewish teaching the kind of rest we experience on the Sabbath is called *menuchah*. *Menuchah* is not just refraining from work, and it's not just relaxation. Here is how the traditional Jewish prayer book defines *menuchah*, Sabbath rest:

It is a rest of love and willingness. It is a rest of truth and faith. It is a rest of peace, tranquility, stillness, and trust. It is a complete rest, in which the Lord finds favor.

From this we can see that Sabbath rest, *menuchah*, is not just rest for the body. It is rest and restoration for the soul.

The word *menuchah* does appear in Scripture, but in a somewhat different context from that of the prayer book. For example, In Deuteronomy 12:9, Moses tells the Israelites that they have not yet entered the rest [*menuchah*], referring to the promised land, the land of Israel: "You have not as yet come to the rest [*menuchah*] and to the inheritance that the LORD your God is giving you."

King David was promised that when his son Solomon was born, he would be a man of *menuchah*. First

Waar in de Bijbel zien we een veelzeggende gedachte die te maken heeft met geestelijke rust? De sabbat, natuurlijk. Het concept van de sabbat doordringt de Bijbel als een illustratie niet alleen van fysieke rust, maar van geestelijke rust. Daarom kunnen we, wanneer Jezus over het geven van rust aan zijn discipelen spreekt – rust in geestelijke zin, dat met het concept van de sabbat verbinden.

Dit is dan de connectie met ons openingsvers over de sabbat en hoe het iets voorafschaduwde dat gaat komen. Het is niet alsof Jezus zijn discipelen belooft dat hij hen letterlijk de sabbat zal schenken, maar het spirituele principe is er. De rust die Jezus zijn discipelen zal geven is vergelijkbaar met de sabbat. Zoals we zullen zien, is er een aspect van rust dat ze onmiddellijk ervaren, en er is een aspect van rust dat nog toekomstig is.

Dit is dan onze eerste aanwijzing. Jezus belooft zijn volgelingen dat wanneer zij tot hem komen, zij rust zullen ontvangen. Die geestelijke rust is verbonden met het hoofdthema van rust in de Bijbel, de sabbat.

SABBATH MENCHAH

We moeten nu in detail kijken naar het woord "rust". Het is belangrijk wanneer we de woorden van Jezus lezen, om altijd de vraag te stellen hoe zijn luisteraars konden hebben begrepen wat hij zei. Dus hoe zou het Joodse volk van Jezus' tijd de rust hebben begrepen die hij aanbood, in Matteüs 11:28? Welk Hebreeuwse woord kan Jezus hebben gebruikt voor rust? Hoe wordt deze rust verstaan in de context van de sabbat?

In de Joodse leer wordt het soort rust die we op de sabbat ervaren, *menucha* genoemd. *Menuchah* is niet alleen zich van werk onthouden, en het is niet alleen ontspanning. Hier is hoe het traditionele Joodse gebedenboek *manuchah*, sabbatsrust, definieert:

Het is een rust van liefde en bereidwilligheid. Het is een rust van waarheid en geloof. Het is een rust van vrede, rust, stilte en vertrouwen. Het is een volledige rust, waarin de Heer genoeg vindt.

Hieruit kunnen we zien dat sabbatsrust, *menucha*, niet alleen rust voor het lichaam is. Het is rust en herstel voor de ziel.

Het woord *menuchah* komt in de Schrift voor, maar in een enigszins andere context dan die van het gebedenboek. In Deuteronomium 12:9 bijvoorbeeld, zegt Mozes tegen de Israëlieten dat ze nog niet de rust [*menucha*] zijn binnengegaan, verwijzend naar het beloofde land, het land Israël: "Je bent nog niet tot de rust gekomen [*menuchah*] en tot de erfenis die de HERE, uw God, u geeft."

Aan Koning David werd beloofd dat hij, toen zijn zoon Salomo werd geboren, een man van de *menucha* zou zijn.

Chronicles 22:9 says, "Behold, a son shall be born to you who shall be a man of rest. I will give him rest from all his surrounding enemies. For his name shall be Solomon, and I will give peace and quiet to Israel in his days." Furthermore, in 1 Kings 8:56, when Solomon blessed the assembly at the dedication of the Temple, he said, "Blessed be the LORD who has given rest [*menuchah*] to his people Israel, according to all that he promised."

These concepts are related to the future redemption and the Messianic Era. Entering the promised land relates to the ingathering at the time of the Messiah's coming, the end of the exile. King Solomon, the promised son of David, the man of *menuchah*, was a picture of the Messiah in that he reigned during a time of peace and prosperity. The building of the Temple encapsulated that time of complete fulfillment of God promises.

On the Sabbath it's customary to sing songs at the dinner table. One famous Sabbath table song has a line that says, "The day of Sabbath rest [*menuchah*] is a foretaste of the World to Come." The Talmud explains that every Sabbath is a small fraction of the World to Come. In the traditional blessings at the Sabbath dinner table, we pray for the coming of the Messianic Era by saying, "May the compassionate one let us inherit the day that is entirely Sabbath and the life of the World to Come."

So from this we learn that rest on the Sabbath is not just relaxation. It is fully engaging in peace and wholeness and basking in the glory of God's presence. It is a feeling of total safety, of being given over entirely to God's care. It is experiencing a tiny fraction of what life will be like when the Messiah comes. In that day the whole world will experience rest like never before. In turn, the rest that we see in the Sabbath is a foretaste of the rest of the Messianic Era.

A SABBATH REST REMAINS

We will now need to learn a little bit more about the Sabbath rest of the Messianic Kingdom. The writer of Hebrews opens chapter 11 by talking about "rest":

While the promise of entering his rest still stands, let us fear lest any of you should seem to have failed to reach it. For good news came to us just as to them, but the message they heard did not benefit them, because they were not united by faith with those who listened. (Hebrews 4:1-2)

The context is that of the first generation of the children of Israel in the wilderness. They were longing

1 Kronieken 22:9 zegt: "Zie, een zoon zal u geboren worden, die een man van rust zal zijn, Ik zal hem rust geven van al zijn omringende vijanden, want zijn naam zal Salomo zijn, en ik zal in zijn dagen vrede en rust geven aan Israël." Verder, in 1 Koningen 8:56, toen Salomo de vergadering zegende bij de inwijding van de Tempel, zei hij, "Gezegend zij de HERE die aan zijn volk Israël rust heeft gegeven [*menuchah*], overeenkomstig alles wat hij beloofde."

Deze concepten hebben betrekking op de toekomstige verlossing en de Messiaanse tijd. Het beloofde land binnengaan heeft betrekking op de inzameling op het moment van de komst van de Messias, het einde van de ballingschap. Koning Salomo, de beloofde zoon van David, de man van de *menucha*, was een beeld van de Messias in die zin dat hij regeerde gedurende een tijd van vrede en welvaart. De bouw van de Tempel vatte die tijd samen van volledige vervulling van God beloften.

Op de sabbat is het gebruikelijk om aan de eettafel liedjes te zingen. Een beroemd sabbatstafel-lied heeft een regel die zegt: "De dag van de sabbatsrust [*menucha*] is een voorproefje van de komende wereld." De Talmoed legt uit dat elke sabbat een kleine fractie is van de komende wereld. In de traditionele zegeningen aan de sabbats-eettafel, bidden we voor de komst van het Messiaanse tijdperk door te zeggen: "Moge de barmhartige ons de dag die helemaal sabbat is en het leven van de toekomstige wereld laten erven."

Hieruit leren we dat rust op de Sabbat niet alleen ontspanning is. Het is helemaal bezig zijn met vrede en heilheid en zich koesteren in de glorie van Gods aanwezigheid. Het is een gevoel van totale veiligheid, van zich volledig overgeven aan God's zorg. Het is een klein beetje ervaren van hoe het leven zal zijn als de Messias komt. In die dag zal de hele wereld rust ervaren als nooit tevoren. Op zijn beurt is de rust die we in de sabbat zien een voorproefje van de rust van de Messiaanse tijd.

EEN SABBAT RUST BLIJFT

We zullen nu nog wat moeten leren over de sabbatsrust van het Messiaanse koninkrijk. De schrijver van Hebreeën opent hoofdstuk 11 met te spreken over "rust":

Laten we, terwijl de belofte om zijn rust te betreden nog steeds overeind blijft, vrezen opdat niet iemand van jullie zou blijken er niet in geslaagd te zijn die te bereiken. Want er kwam tot ons goed nieuws, zoals tot hen, maar de boodschap die zij hoorden, baatte hen niet, omdat zij niet door geloof verenigd waren met degenen die luisterden. (Hebreeën 4:1-2)

De context is die van de eerste generatie van de kinderen van Israël in de wildernis. Ze verlangden naar

for the rest of entering into the promised land, but alas, they remained in their unbelief. That's why Israel was punished by having to spend forty years in the wilderness. The first generation coming out of Egypt would have to die off before they could enter into the land of Israel.

Reading on, Hebrews connects this rest to the Sabbath:

We who have believed enter that rest, as he has said, "As I swore in my wrath, 'They shall not enter my rest,'" although his works were finished from the foundation of the world. For he has somewhere spoken of the seventh day in this way: "And God rested on the seventh day from all his works." (Hebrews 4:3-4)

Here the writer of Hebrews is quoting Exodus 20:11, where God commands Israel to observe the Sabbath; thus the "rest" of Hebrews is connected not only to the rest of entering the promised land but spiritually to the Sabbath as well.

But Hebrews goes on to point out that this "rest" cannot be understood merely on the literal level as the promised land. If that were the case, then the promise of yet entering the rest would not have been made after Joshua settled Israel in the promised land:

Again in this passage he said, "They shall not enter my rest." Since therefore it remains for some to enter it, and those who formerly received the good news failed to enter because of disobedience, again he appoints a certain day, "Today," saying through David so long afterward, in the words already quoted, "Today, if you hear his voice, do not harden *your* hearts." For if Joshua had given them rest, God would not have spoken of another day later on. So then, there remains a Sabbath rest for the people of God. (Hebrews 4:5-9)

There remains a Sabbath rest for God's people, and it is something more than merely the seventh-day Sabbath, and it is something more than merely the promised land. It is the Messianic Kingdom.

THE MESSIANIC KINGDOM

Seeing that the generation in the wilderness did not enter this eternal rest, the writer of Hebrews deduces that some will enter it, namely those who do not disobey. On the day we hear his voice, that is, obey God, we enter into "Today," which is the Sabbath rest of God. Thus, the Sabbath rest is a picture of the Messianic Age.

de rust van het binnengaan in het beloofde land, maar helaas bleven ze in hun ongeloof. Daarom werd Israël gestraft door veertig jaar in de wildernis te moeten doorbrengen. De eerste generatie die uit Egypte komt, zou moeten sterven voordat ze het land van Israël konden binnen gaan.

Verder lezende, verbindt Hebrëen deze rust met de sabbat:

Wij die hebben geloofd gaan die rust binnen, zoals hij heeft gezegd: "Zoals Ik in mijn toorn heb gezworen: 'Zij zullen mijn rust niet binnengaan', hoewel zijn werken vanaf de grondlegging der wereld waren voltooid. Want hij heeft ergens op deze manier over de zevende dag gesproken: "En God rustte op de zevende dag van al zijn werken." (Hebrëen 4:3-4)

Hier citeert de schrijver van Hebrëen Exodus 20:11, waar God Israël gebiedt de sabbat te houden; aldus is de "rust" van Hebrëen niet alleen verbonden met de rust van het beloofde land binnengaan, maar ook geestelijk met de sabbat.

Maar Hebrëen gaat verder met erop te wijzen dat deze "rust" niet alleen op het letterlijke niveau kan worden begrepen als het beloofde land. Als dat het geval was, zou de belofte om nog de rust in te gaan niet zijn gerealiseerd nadat Jozua Israël in het beloofde land had gebracht:

Weer zei hij in deze passage: "Zij zullen mijn rust niet binnengaan." Aangezien het daarom voor sommigen blijft om die binnen te gaan, en zij die voorheen het goede nieuws ontvingen niet binnenkwamen vanwege ongehoorzaamheid, stelt hij opnieuw een zekere dag vast, "Vandaag", zo lang daarna door David zeggend, in de al geciteerde woorden, "Heden, als u zijn stem hoort, verhard *uw* harten niet." Want als Jozua hen rust had gegeven, zou God niet meer van een latere dag hebben gesproken. Dus dan blijft er een sabbatsrust over voor het volk van God. (Hebrëen 4:5-9)

Er blijft een sabbatrust voor Gods volk, en het is wat meer dan alleen de sabbat van de zevende dag, en het is meer dan alleen het beloofde land. Het is het Messiaanse Koninkrijk.

HET MESSIAANISE KONINKRIJK

Toen de schrijver van Hebrëen zag dat de generatie in de woestijn deze eeuwige rust niet inging, leide hij daaruit af dat sommigen die zullen binnengaan, namelijk degenen die niet ongehoorzaam zijn. Op de dag dat we zijn stem horen, dat wil zeggen, God gehoorzamen, gaan we "Vandaag" binnen, in wat de sabbatsrust van God is. De sabbatsrust is dus een beeld van het Messiaanse tijdperk.

The writer of Hebrews concludes with an exhortation that his readers live a life of obedience and thus become able to enter into the eternal rest of the Messianic Kingdom:

Whoever has entered God's rest has also rested from his works as God did from his. Let us therefore strive to enter that rest, so that no one may fall by the same sort of disobedience. (Hebrews 4:9-11)

The Sabbath, then, is a picture of the Messianic Kingdom. The rest of the Sabbath - the peace and wholeness that one can experience on that day - is a small taste of the complete peace and wholeness of the Messianic Era. In that day Messiah will return and establish his kingdom. He will gather the Jewish people back to their land and defeat Israel's enemies once and for all. In that day Jesus will rule not only over Israel but the entire earth. There will be a worldwide revival like no one has ever seen before. People from every nation will come up to Jerusalem to learn the Word of the LORD. And every creature in God's kingdom will experience universal peace. It will be a time of true biblical rest and completeness.

Going back to Matthew 11:28, this is the rest that Jesus promises that all who come to him will receive: the ultimate peace and serenity of his kingdom. The Sabbath rest we have in Jesus will find its ultimate fulfillment in the Messianic Era.

Let's now look again at our opening passage from Colossians:

Let no one pass judgment on you in questions of food and drink, or with regard to a festival or a new moon or a Sabbath. These are a shadow of the things to come, but the substance belongs to Christ. (Colossians 2:16-17)

The Sabbath is a shadow of the Messianic Era. The Sabbath foreshadows Messiah's second coming and the complete rest we will experience on that day: peace, completeness, and truly ceasing from our labors.

When Paul says that the "substance belongs to Christ," he means that the Sabbath is a picture of future events involving Messiah, specifically Messiah's second coming and the Messianic Era. The true essence of the Sabbath, the pure heart of the Sabbath is the picture of the Messianic Kingdom. Therefore, the rest of Messiah, the rest of the Messianic Kingdom is a Sabbath rest for all mankind. As we eagerly anticipate its arrival, we should, as Hebrews urges us, be continually listening to his voice and walking in obedience to God.

De schrijver van Hebrëen besluit met een aansporing opdat zijn lezers een leven van gehoorzaamheid leven en zo in staat zijn om de eeuwige rust van het Messiaanse koninkrijk binnen te gaan:

Degene die God's rust is binnengegaan, rustte ook van zijn werken zoals God dat deed. Laten we daarom ernaar streven die rust binnen te gaan, zodat niemand moge vallen door dezelfde soort ongehoorzaamheid. (Hebrëen 4:9-11)

De sabbat is dus een beeld van het Messiaanse koninkrijk. De rust van de sabbat - de vrede en heelheid die je op die dag kunt ervaren - is een klein voorproefje van de volledige vrede en heelheid van de Messiaanse tijd. In die dag zal de Messias terugkeren en zijn koninkrijk vestigen. Hij zal de Joodse mensen naar hun land terughalen en de vijanden van Israël voor eens en altijd verslaan. In die dag zal Jezus niet alleen over Israël heersen, maar over de hele aarde. Er zal een wereldwijde opwekking zijn zoals niemand ooit eerder heeft gezien. Mensen van elke natie zullen naar Jeruzalem komen om het woord van de HEER te leren. En elk schepsel in Gods koninkrijk zal universele vrede ervaren. Het zal een tijd van echte Bijbelse rust en volheid zijn.

Nu teruggrijpend naar Mattheüs 11:28; is dit de rust die Jezus belooft welke allen die bij hem komen, ontvangen zullen: de ultieme vrede en sereniteit van zijn koninkrijk. De sabbatsrust die we in Jezus hebben, zal in het Messiaanse tijdperk zijn uiteindelijke vervulling vinden.

Laten we nu opnieuw kijken naar onze openingspassage van Kolossenzen:

Laat niemand u oordelen in kwesties van eten en drinken, of met betrekking tot een feest, een nieuwe maan of een sabbat. Deze zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar de essentie behoort aan Christus toe. (Kol. 2:16-17)

De sabbat is een schaduw van het Messiaanse tijdperk. De sabbat voorafschaduwde de wederkomst van de Messias en de volledige rust die we in die dag zullen ervaren: vrede, volledigheid en werkelijk stoppen met onze inspanningen.

Wanneer Paulus zegt dat de "essentie aan Christus toebehoort", betekent dit dat de sabbat een beeld is van toekomstige gebeurtenissen waarbij de Messias betrokken is, met name de tweede komst van de Messias en de Messiaanse tijd. De ware essentie van de sabbat, het pure hart van de sabbat is het beeld van het Messiaanse koninkrijk. Daarom is de rust van de Messias, de rust van het Messiaanse koninkrijk een sabbatrust voor de hele mensheid. Als we gretig uitzien naar de komst daarvan, moeten we, zoals de Hebrëen ons aanspoort, voortdurend naar zijn stem luisteren en in gehoorzaamheid aan God wandelen.

CONCLUSION

We've been trying to figure out what Paul meant when he said that the Sabbath was a shadow of things to come. While many have interpreted Paul's words as meaning that the Sabbath was already fulfilled in Messiah's coming, we pointed out that Paul's words indicate instead that the Sabbath foreshadows something to come in the future.

First, we learned that when Jesus promises his followers that if they come to him, he will give them rest, that spiritual rest is connected to the major theme of rest in the Bible, the Sabbath. Second, we saw that the rest we see in the Sabbath is a foretaste of the rest of the Messianic Era. Finally, we discovered that the rest of Messiah, the rest of the Messianic Kingdom is a Sabbath rest for all mankind. We learned in the book of Hebrews that as we wait for this rest, we should be continually listening to God's voice and walking in obedience to him.

The Sabbath is indeed a foretaste of the kingdom - the Messianic Era. How does the Sabbath foreshadow the Messianic Kingdom? The rest experienced on the Sabbath foreshadows the ultimate rest we will experience when Messiah returns and establishes his kingdom.

Paul's words do not undermine a literal Sabbath observance but rather strengthen it. Sabbath observance is a promise of what is to come, namely the kingdom of heaven and the World to Come. Thus, there remains a Sabbath rest for ...

CONCLUSIE

We hebben geprobeerd om erachter te komen wat Paulus bedoelde toen hij zei dat de sabbat een schaduw was van wat komen ging. Hoewel velen de woorden van Paulus geïnterpreteerd hebben als zijnde dat de sabbat al vervuld was in de komst van de Messias, wezen we erop dat de woorden van Paulus aangeven dat de sabbat iets voorafschaduwde dat in de toekomst zal gebeuren.

Ten eerste hebben we geleerd dat wanneer Jezus zijn volgelingen belooft dat als ze bij hem komen, hij hen rust zal geven, dat geestelijke rust is, verbonden met het hoofdthema van rust in de Bijbel, de sabbat. Ten tweede zagen we dat de rust die we op de sabbat zien een voorproefje is van de rust van de Messiaanse tijd. Uiteindelijk ontdekten we dat de rust van de Messias, de rust van het Messiaanse koninkrijk, een sabbatsrust is voor de hele mensheid. We hebben in het boek Hebrëen geleerd dat terwijl we op deze rust wachten, we voortdurend naar Gods stem moeten luisteren en in gehoorzaamheid aan hem moeten wandelen.

De sabbat is inderdaad een voorproefje van het koninkrijk - de Messiaanse tijd. Hoe voorspelt de sabbat het Messiaanse koninkrijk? De rust op de sabbat ervaren, voorafschaduwde de ultieme rust die we zullen ervaren wanneer de Messias terugkeert en zijn koninkrijk vestigt.

Paulus' woorden ondermijnen geen letterlijke sabbatviering, maar versterken het veeleer. De naleving van de sabbat is een belofte van wat komen gaat, namelijk het koninkrijk van de hemel en de komende wereld. Dus blijft er een Sabbatrust over voor ...